

Mất US Passport khi du lịch

Sinh Phạm

Đây là một ít kinh nghiệm của tôi khi bị mất Passport Mỹ.

Chúng tôi đi từ Áo sang Ý bằng xe lửa, tôi đã được mọi người dặn dò kỹ lưỡng là Áo và Ý ăn cắp ghê ghớm lắm phải coi chừng, tôi lúc nào cũng ôm chặt cái ba lô của tôi, nhưng bà xã thì lơ đãng bỏ ba lô trên chỗ để hành lý trên đầu chỗ mình ngồi, lúc lên thì chỉ có 2 người chúng tôi, đi 1 lát thì có thêm hành khách lên, đến trạm kế tiếp, khi xe bắt đầu chuyển bánh thì bà xã tôi thấy có người lấy ba lô của mình nên la lên để mọi người giúp, nhưng tên trộm đã nhảy xuống tàu và xe lửa không thể dừng lại được, chúng tôi mất 750€ và 2 cái passports.

Khi gần đến biên giới Ý, thì cảnh sát Áo lên tàu đi rào 1 vòng, tôi mừng quá, báo cho họ để được giúp đỡ, tưởng sao, họ nói vì ông và bà không có passport nên buộc lòng chúng tôi phải mời ông bà về đồn để điều tra. Sau khi làm biên bản, họ thả chúng tôi ra, chúng tôi phải chờ 8 tiếng mới có chuyến xe lửa khác, đi lang thang trong cái làng vắng vẻ của Áo, không ai biết tiếng Anh, ga xe lửa không một bóng người, chỉ có 2 người chúng tôi.

Chúng tôi đến được thành phố Venice của Ý lúc 9g30 tối, đi ăn nhà hàng ngay bờ sông, có cây cầu xi măng nổi tiếng. Ai đến đó cũng chụp hình để kỷ niệm, trong nhà hàng toàn khách từ Mỹ, ai cũng kể chuyện mình bị mất đồ và bị lường gạt như thế nào. Sáng sớm 5 giờ sáng chúng tôi phải đón xe lửa tốc hành đi Milan, vì Venice không có Lãnh sự quán Mỹ, và LSQ ở Milan chỉ mở cửa từ 9g đến 12g trưa.

Chúng tôi đến sứ quán Mỹ ở Milan lúc 9g30, trước tiên phải qua hàng rào của thủy quân lục chiến Ý, họ hỏi đến đây làm gì..., sau khi trả lời, họ cho qua. Vòng thứ nhì là cảnh sát dã chiến Ý, cũng trả lời những câu hỏi như vòng đầu, sau đó là gặp cảnh sát Ý, họ bấm máy intercom để chúng tôi nói chuyện với nhân viên sứ quán Mỹ bên trong, họ nói trước: trong 5 câu hỏi mà họ hỏi nếu tôi trả lời không trong 5 câu đó thì chịu khó đi chỗ khác chơi

- 1/ Biết tiếng Anh không ?
- 2/ Phải công dân Mỹ không ?
- 3/ Có tiền hoặc thẻ để trả lệ phí không ?
- 4/ Có 5 euros tiền mặt để trả tiền chụp hình không ?
- 5/ Có biết xử dụng computer không?

Sau khi trả lời xong, họ nói tôi sang nhà hàng gần đó để gọi hành lý, và họ bấm cửa cho tôi vào, vào trong lại phải qua máy dò vũ khí như trong phi trường. Họ bắt tôi phải bỏ cellphone lại trong locker, không được mang tất cả những gì có camera trong đó, tôi nói: trong phone của tôi có hình Passport của tôi, nhưng họ nói với tôi những hình đó KHÔNG có giá trị với họ, phải bỏ phone lại, còn không thì đi ra.

Sau khi bỏ hết phone vô locker, họ gọi máy bộ đàm báo lên trên lầu 7 là có 2 người đi thang máy lên, cảnh sát ở dưới quẹt thẻ và bấm nút thang máy cho chúng tôi lên. Khi đến tầng 7 thì có 1 cảnh sát đứng chờ sẵn, dắt chúng tôi đến cửa văn phòng sứ quán Mỹ, có một cửa sổ nhỏ nhìn vào bên trong được che bằng kính dày khoảng 5,10 mm và một cái computer. Nhân viên ở đó nói với tôi: "Xử dụng computer để điền đơn, sau khi điền đầy đủ chi tiết, computer hỏi câu cuối: khi mất Passport có báo cho mọi người biết không? Tôi trả lời có, thế là computer đá tôi ra, tôi lập đi lập lại nhiều lần, nhưng vẫn bị computer đá ra, tôi lại gõ cửa hỏi nhân viên ở trong, họ liếc tôi một cái rồi nói:

- Hồi nãy tôi có hỏi ông có biết xử dụng computer không mà? Ông phải tự xử, không ai giúp ông được.

Lúc đó tôi hồi hộp quá vì đã 11g30 mà vẫn chưa vô được sứ quán mà 12g thì họ đóng cửa, tôi trở lại computer và trả lời bừa: Khi mất passport tôi không báo cho ai hết, thế là computer in ra cho tôi một biên nhận và kêu tôi chờ, khoảng 10 phút sau thì có người mở cửa cho chúng tôi vào, vào trong mới thấy một đám dân Mỹ mất passport, đang ngồi chờ ở trong, cuối cùng sau 2 tiếng thì họ cũng làm xong passport mới cho chúng tôi.

Tôi sẽ không quên những ngày này, **mọi người cứ đồn đãi trên mạng nhớ chụp hình passport trước khi đi du lịch, nhưng thực tế như mọi người thấy, hình chụp Passport KHÔNG có một giá trị nào.**

Khi đến Paris, chúng tôi có đến cửa hàng Louis Vuitton để xếp hàng mua làm kỷ niệm cho bà xã tôi 1 cái giỏ (mỗi người chỉ được mua một cái), sau khi mua xong họ dặn chúng tôi không nên đeo ở Paris, vì tụi cướp sẽ giật, lần này tôi đã đề cao cảnh giác, tôi để bà xã tôi đeo giỏ đi đằng trước với đứa cháu, tôi đi đằng sau để bảo vệ, vừa mới xuống hầm đi tàu điện ngầm, là lập tức có một thằng cao lớn da trắng xô tôi ra để giật, vì tôi đã đề phòng nên tôi xô lại, nó chỉ đánh được vào vai bà xã tôi nhưng trượt cái giỏ, nó lồm cồm bỏ chạy.

Khi sang đến Hoà Lan, buổi tối chúng tôi đi tham quan phố đèn đỏ, vì đã có kinh nghiệm, nên lúc nào cũng để bà xã đi đằng trước, tôi đi đằng sau quan sát tứ phía, giống như ra chiến trường. Tôi quay ra đằng sau thấy có 1 thằng da trắng khổng lồ cứ nhìn tôi chăm chăm, tôi có linh cảm không tốt rồi, tôi hỏi bà xã đi nhanh lên, chúng tôi đi nhanh, nó cũng đi nhanh theo, chúng tôi dừng lại nhìn nó, nó cũng dừng lại nhìn chúng tôi, chúng tôi quẹo trái, nó quẹo trái, chúng tôi quẹo phải, nó quẹo phải, tôi thấy chuyện này là chết chắc. Nhưng may mắn tôi nhìn thấy 2 người cảnh sát đang đi bộ, chúng tôi vội vàng chạy về hướng cảnh sát, lúc quay lại thì thấy nó biến mất. Từ đó chúng tôi không có lòng dạ nào đi tham quan nữa.

Nhiều người ca ngợi về Châu Âu, nhưng đối với chúng tôi, qua những chuyện tôi kể ở trên, chúng tôi không bao giờ muốn trở lại châu Âu nữa.

Sinh Phạm